

Byplanlaboratorium og flere andre frygter, at det nuværende forslag vil vanskeliggøre byudviklingen, og SF deler den frygt.

Så synes jeg, at vi skal huske, at der i de her 5 år, hvor det er blevet undersøgt, altså har været tale om omkring 19 sager. Det er jo ikke, fordi det er et instrument, kommunerne bruger hele tiden, og faktisk viser det sig også, at klageretten fungerer ganske udmærket. Så egentlig har vi et ret velfungerende system, der gør, at når det er af hensyn til almenvellet, når det drejer sig om skoler, når det drejer sig om sygehuse, skal man have lov at sige: Vi skal bruge det her stykke jord. Så skal en enkelt landmand ikke have lov at obstruere det hele.

Samtidig kan det altså ikke siges ubetinget at være til jordejerens fordel, at en ekspropriation først kan ventes senere, når en lokalplan engang er vedtaget. Kommunernes Landsforening påpeger, at kommunerne i vidt omfang anvender aftaler på ekspropriationslignende vilkår, hvilket betyder, at jordejeren opnår en skattefri for tjeneste.

SF finder det derfor lidt mystisk, at et ressourcemæssigt udsultet Miljøministerium har fundet ressourcer til det her lovforslag, ud over at det selvfølgelig er et politisk ønske fra VKO, som ikke har meget opbakning i sagkundskaben og heller ikke har det i kommunerne.

Med hensyn til det her med ejendomsretten som hjerteblod er det jo sådan, at vi alle sammen synes, det er meget, meget vigtigt, at vi beskytter den enkelte og dennes ejendom, men det er jo derfor, at vi har så velfungerende et system lige i øjeblikket. Det fungerer rigtig udmærket: Man kan indklage sin sag. Der har været 19 sager de sidste 5 år.

Derudover er der en anden halvdel af lovforslaget, som sådan set er udmærket, og vi kan også kun opfordre til, at man skiller de to dele ad. Vi vil så bruge lovbehandlingen til at inddrage de forslag, der er kommet fra de grønne organisationer, således at Folketingets behandling af et forslag fra Miljøministeriet kan munde ud i forbedringer for natur og miljø. Der er altså fire-fem forslag fra Danmarks Naturfredningsforening, som vil styrke miljøet, og som vi håber at kunne få med ind i et lovforslag.

I høringsnotatet afviser ministeriet at tage stilling til forslagene i forbindelse med det her forslag til ændring af planloven, men vil gemme forslagene til en anden god gang. SF mener, at disse og andre forslag, der kan medvirke til at forhindre en fuldstændig klondikisering af land-

skabet, udmærket kan være en del af den samlede behandling.

Kl. 18:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er en enkelt kort bemærkning, hr. Jørn Dohrmann, værsgo.

Kl. 18:31

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil bare spørge fru Ida Auken, om det ikke er korrekt, at jorden kan handles, uden at der ligger nogen form for planer for jorden. Hvis en kommune ønsker at købe et stykke jord, kan den vel det, ligesom alle mulige andre vil kunne købe det stykke jord – det kan vel handles frit. Derfor er det jo en søgt undskyldning, at man skal vente, til der ligger en lokalplan for området. Er det ikke korrekt?

Så vil jeg godt høre, om de her sager, som fru Ida Auken henviser til, i virkeligheden kun drejer sig om virkeliggørelse af lokalplaner, man taler slet ikke om kommuneplaner. Der vil jeg bare spørge, om fru Ida Auken har været inde og se på, hvad forskellen på en kommuneplan og en lokalplan er, og om hun lige kan komme ganske kort ind på, hvad forskellen på det her er.

Kl. 18:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:32

Ida Auken (SF):

Jamen det er dejligt at være til eksamen hos hr. Jørn Dohrmann. Jeg har sådan set ganske udmærket forstået, at kommuneplanen er den langsigtede, store ramme, og at lokalplanen er værktøjet, der muliggør de her ting. Og det er derfor, vi synes, det er vigtigt, at man, når man ser det langsigtede perspektiv, allerede der kan sige, hvad der skal ske med det her område. Skal man lave et sygehus? Det tager enormt lang tid, så derfor skal man da vide, om det hele bliver stoppet. Kan det hele blive stoppet af en sag, når man har brugt tid og kræfter og penge på at undersøge et projekt, fordi man ikke kan få et stykke jord til det?

Til anden del af eksamensspørgsmålet fra hr. Jørn Dohrmann, der handlede om, om jeg ikke vidste, at jord kan handles, vil jeg sige: Jo, det ved jeg godt. Men sagen er, at de her mange jordlodder handles som ekspropriation, så man får dem skattefrit. Og det kan man jo ikke se, før man efter det her forslag kan se i en lokalplan, at der skal eksproprieres. Så skal landmanden sidde og vente i endnu længere tid, i stedet for at vedkommende kan sige: Jeg ved, at det her